

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: MIN HØITÆREDE KJÆRE VEN OG VELYNDER

Citation: Aarestrup, Emil: "MIN HØITÆREDE KJÆRE VEN OG VELYNDER", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare02val-shoot-workid56567.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

MIN HØITÆREDE KJÆRE VEN OG VELYNDER

I

Min høitærede kjære Ven og Velynder!
Heri Nysted blandt Ugler, Krager og Bønder
Slider jeg min usle Dag, Polemeia,
Efter Skjæbnens gode Smag, Pyteheia

II

Det skal mig i mit Inderste fornøie
Om min Broder og Venner godt kan døie
Kjøbenhavn og dens Besvær, polemeia
Jeg trives der som her, pyteheia

III

Vi har Ruskveir, og Horizonten surmuler,
Solen borte, og Luften bider og kuler;
Ja, jeg svær ved Antichrist, polemeia
Uden Kone døde jeg vist, pyteheia

IV

Ønskeligt om Hr Ven med Besøget os glæder,
Hvad om han gjør os til Nytaar den Hæder!
Her er altid Gjæs og Glas, polemeia
Og en Præst som synger Bas, pyteheia

V

Knappe op skulde vi Vesten og Frakken

Den ei drikker, skal Flasken suse i Nakken
Oxehovedet skal hae Hug, polemeia
Hold det tyst, og Munden luk, pyteheia.

22

VI

Du kan tro, min Bondechloris her hoverer,
Snerper paa sin Mile Mund, proponerer,
Og til intet siger nei, polemeia
Hold det tyst, det beder jeg, pyteheia

VII

Du kan tro at 10 Dalersedlen her gjælder,
Jeg kan blive Brudgom med femten Mamseller,
Kongens Mynt har her Gehalt, Polemeia
Hold det tyst, nævn ei alt, pyteheia!

VIII

Du kan tro, at her vanker fersk Smør og Rødbeder,
Røgede Skinker med Grønkaal, Brasen og Gjeder,
Harer springe om vort Slot, polemeia
Hold det tyst, jeg lyver godt, pyteheia

IX

Du kan tro, Brændvinssuppen her man kjender,
En Bouteille efter Tønderne stadigt man brænder,
Lugten kjends tre Fjerdingvei, polemeia,
Hold det tyst, og sug det ei, pyteheia

X

Du kan tro, Tobakspiben Munden passer
Femten Piber jeg ryger uden Grimasser
Dobbeltøllet ovenpaa, Polemeia,
Hold det tyst, jeg lyver saa, Pyteheia

23

XI

Saadan lever jeg, arme Mand, her paa Landet
Men i Tegnebogen svinde Grynene forbandet;
Bagatell! jeg har godt Huld! polemeia
Hold det tyst, Guld er jo Muld; pyteheia

XII

Lige godt, min Hr Ven! nu er Brevet snart ude,
Kjøbenhavn snart jeg seiler nok til paa en Skude,
Paa tre Hjul eller fem, polemeia
Hold det tyst! den Løgn var slem, pyteheia

XIII

Midlertid, gode Ven, nyd Lykke og Helsen
Det er Tid snart at krybe i Faareskinds-Pelsen,
Støvler paa og Skindkabus, polemeia
Hos Cassereren en Rus, pyteheia

XIV

Med en Hilsen til Din Hanne, den tykke, og tynde
Maa jeg inden Brevet sluttet mig skynde
Lad mig høre fra Din Kant, polemeia
Farnu vel og lev galant, pyteheia.